

A centralizáció és a sport

Irta LAZAR LÁSZLÓ

Ma, amikor az uralkodó sportkonjunktura, helyesebben egy kibontakozó sportokrácia letagadhatatlan valósága él a köztudatban, amikor még európai világnagyságok mutatják az utat a feltörő fiataliságnak, amikor sorozatos labdarugó győzelmeinkről áradozik a közvélemény (kétségtelenül nagy fegyvertényei a magyar sportnak), sokak számára meglepetés lehet, hogy ugyanakkor megszólaltatjuk a magyar sport lélekharangját.

Az illetékesek nem gondolnak arra, hogy mi lesz a ránkmeredő hónapokkal, nem látják, hogy sikereink kéri ültük és fenyegetően ránkdőben a jövő kérdése, mert a magyar sport kiapadhatatlannak hitt erőforrásai lassan kiapadnak és maholnap odajutunk, hogy nincs friss energiánk, nincs erőtartálékunk, amit be tudnánk kapcsolni a kiégett életerekbe. Nem látják, hogy a magyar sport megtorpant a csucson, a végkifejlesztés felé való közeledésében és a köztudomású sportkonjunktura ellenére sem beszélhetünk fejlett sportkulturáról, melynek nemzetvédelmi jelentőségét sokszor hangsúlyoztuk. Sőt

ha engedik, hogy a sportetikát továbbra is mesterségesen irtsák, ha engedik, hogy a vidék sportja tovább pusztuljon, lehet, hogy a közeli években a magyar sport olyan mélypontra süllyed, hogy hosszú évek áldozatos munkája is kevés lesz ahhoz, hogy újra európai színvonalra emelhesse.

És miért? Nincs átfogó, részletkérdésekre is kiterjedő sportprogram, amely tervszerűen és cél tudatosan, lépésről-lépésre megjelölné a feladatokat, a tevékenységi köröket, rámutatna a magyar sport hibáira s egyúttal gondoskodna is orvoslásukról. S mert nincs átfogó terv, amely elsősorban a negatívumokat foglalná magában, nem látják tisztán a való helyzetet, a tényeket. Ezért nem látja például a magyar sportparlament az OTT, hogy a feltartóztatatlanság pusztuló vidéki sport már előre veti vádló árnyékát és mert nem látják, nem is igyekeznek elébemeni az eseményeknek, pedig a vidéki sport már régen leadta az SOS jeleket, csak az a baj, hogy ezek is beleveszték a pozícióikat féltékenyen őrző sportkorifeusok jól megérdemelt semmíttevésébe.

Vagy talán azt mondják, hogy szegények vagyunk s a tenni akaró kezét megbénítja az anyagi erő hiánya? Lehet, de mindaddig, amíg személyi kiadások, kiséző expedíciók költségeire súlyos összegek állnak rendelkezésre, addig ez a kifogás mentségül komolyan nem hozható fel. Ha talán szerényebbek is a lehetőségek, mint amilyenek a jelenlévő szükségletek, arányosabb és tervszerű elosztással például még mindig lehet segíteni a válságba jutott vidéki sporton.

A fejlődés és a haladás, úgy szellemi, mint anyagi, mint minden más, tehát sportvonalakozásban is függvénye az erők és lehetőségek egyformas és tervszerű elosztásának. És amint a gazdasági életben az igazi és fejlődésképes életet

a decentralizáció, vagyis erőtümpontok, erőforrások létesítése

Jelenti; éppen így van ez az irodalomban és a sportban is.

Vezetőink a centralizáció szerelmesei s Pestre esküsznek s mindent ide összpontosítanak: ide irányítják az ipart, kereskedelmet, sporterőket. S így lassankint Budapest önmagának lesz legnagyobb ellenfele és statikus dimenzióval küzd, birkózik a sokkal nagyobb és életkésebb vidékért. Pedig a túlzott centralizáció tervszerű öngyilkosság. Mert kellenek támpontok, amelyekre építeni lehet, amelyek erőt kölcsönöznek a természetes központnak, vagyis a fővárosnak. S amint a gazdasági életünk is kellemetlenül érzi Pest mindenható egyeduralmát, éppen így érzi sportéletünk is, holott szerintünk a magyar élet legfontosabb problémája az, tudja-e decentralizálni minden vonatkozásban a még meglevő erőket, tud-e végvárakat építeni, melyek bevehetetlen erődítményei kultúránknak, gazdasági életünknek és nemzetvédelmi szempontból elsőrangú fontosságú sportéletünknek.

A sportban is csak a decentralizáció biztosíthatja a fejlődést.

Nem sorvadhatnak el a végtagok, ha azt akarjuk, hogy az egész test épségben maradjon és mivé lett például a miskolci, a dorogi, vagy a szegedi atlétikai élet, vagy nem tűnt fel senkinek, hogy Szegeden uralkodó csend a lassu pusztulás, a temető csendje. És hol van például Vásárhely sportja, pedig ez a város nem kisebb nagyságokat adott a

magyar atlétikának, mint Egri, Orbán és ujabban Góby II. És miért nincs sportélet Ceglédén, Félégyháza és Keeksméten, vagy ez nem fontos a nemzet egyetemes sportja szempontjából?

Vannak azonban a centralizáció mellett érdekes decentralizációs utánpótlások. Csak az a baj, hogy ezekben nem látunk semmi tervszerűséget, mert bár kétségtelenül fontos, hogy Kunszentmiklós is kapjon sporttelepet (Nincs külön az egész vidéken, uszodája is kiváló), de miért éppen Cegléd, Makó, Félégyháza, vagy Szeged előtt? Vagy talán más érdekek játszottak közre? Mert Kunszentmiklós sportjáról eddig még jóformán semmit sem hallottunk. Vagy ez az első lépés a decentralizáció felé?

Azt is tudjuk, hogy az uszósövetségben megkísérelték megteremteni a decentralizációt azzal, hogy egyik uszodát építették a másik után, az elmentmondás csak ott van, hogy ugyanakkor a vidék összes erőt Budapestre viszik. Az OTT pedig kötelezővé teszi a középiskolákban is az uszás oktatását, de ezzel kapcsolatban azt kérdezzük, kit terhel vajjon a felelősség azért, hogy az egykori kötelező játékdélutánok, vagyis igazi testnevelési lehetőségek máról holnapra megszűntek. Miért volt néma az OTT és miért nem emelte fel szavát, hogy játszótérek létesüljenek?

És még egyet. A centralizáció szinte lehetetlené teszi a tömegsportot, pedig a testnevelés igazi célja a tömeg, a magyarság legszélesebb rétegei testkulturájának a biztosítása. Ezzel szemben azt látjuk, hogy a centralizáció sztárokat nevel, a legfőbb vezetőség is csak a bajoknak örövend s ezért szívesen veszi, ha az összes tehetségeket Pestre centralizálják, pedig ha valami, akkor elsősorban ez volt az, amely aláásta a vidéki sportot, mert a felsőbb irányítás hiányában ezek a sporterők voltak azok, amelyek mutatták az utat az utánuk következőknek.

Tehát ténykedést a centralizáció ellen, tervet a halálrasorvadás ellen, mert a használhatatlan pályák, az egy-két lézengő sportember maholnap már csak arról tanuszkodnak, hogy itt valamilyen sportélet volt, amelyből nem maradt egyéb vissza, mint az OTT, amely nagyszámú vezérkarával tovább öröködik a romok fölött.

Vasárnap: országos vidéki ökölvívóbajnokságok

Olyan nagyszabású ökölvívóverseny, mint amilyent vasárnap rendez meg a Vasutas és az SzTK, még nem volt Szegeden. Ezúttal kerül először eldöntésre Szegeden az országos vidéki egyéni és csapatbajnoki küzdelem, amelyre az ország legjobbjai teljes számba felvonulnak. A verseny nyolc súlycsoportban kerül eldöntésre — kiesési rendszer szerint —, ami csak növeli a küzdelmek érdekességét. Az egyéni eredmények alapján pontozzák a csapatversenyt. Az egyéni és a csapatgyőztes „Szeged bajnoka” címet kapja.

A versenyre benevezte boxolói a déli kerületi egyesületeken kívül Miskolc, Debrecen, Szombathely, Dombóvár, Pécs. Szinte valamennyi vidéki vasutas együttes képviselteti magát a versenyen, amely már délelőtt 9 órakor megkezdődik a rókusi tornacsarnokban, 12-től délután 3 óráig szünet lesz, majd folytatják a küzdelmeket. A döntőmeccsre a jelek szerint este 7 óra tájban kerül sor.

Kerékpárverseny a nemzetközi aulán

Jóformán meg sem kezdődött a kerékpáros szezon, máris a legérdekesebb programot dolgozta ki vasárnapra a szövetség déli kerülete. Az új vezetőség helyre akarja hozni a mulasztásokat és a legteljesebb harmonia jegyében dolgozik a kerület felvirágoztatása érdekében. A vasárnapi verseny egyike lesz a szezon legérdekesebb küzdelmeinek, amennyiben a 100 és 80 kilométeres verseny kerül eldöntésre a kerület legjobb kerékpárosainak részvételével. A versenyt, amelyet a transzkontinentális országúti rendeznek meg, délelőtt 9 órakor kezdődik a jutafonógyár előtt, a befutás ugyanide történik körülbelül 12 órakor. A vasárnapi küzdelem keretében bonyolítják le a tehetségkutató versenyt 20 kilométeres távon.

Szegeden megalakult a vidék első női íjászszerkesztője

Alig van olyan sportág, amelynek Szegeden ne volnának hívei. Alig van olyan verseny, ahol a szegediek ne tudnának eredményt felmutatni. Most Szeged újabb sportágát honosított meg: a nyilazást. A Klebelsberg Kunó Polgári Lövész Egyesület megalakította nyilövészszakosztályát, amelynek csak nőtagjai lehetnek. A szakosztály két elnököt választott: dr. Szentgyörgyi Albertnét és vitéz Kircsyalussy Vilmosnét, akik nagy szorgalommal kezdtek hozzá ennek a sportágnak a népszerűsítéséhez. Fáradozásuk nem bizonyult hiábavalónak: már mintegy ötven tagja van a szakosztálynak. A szakosztály tagjai egyelőre csak treníroznak, de szinte napról-napra jobb eredményeket érnek el, úgy, hogy a vezetőség rövidesen megrendezi az első szegedi nyilövészversenyt. A szegedi női íjások egyelőre 15–20 méter távolságra felállított cél táblára dobznak, ez a távolság azonban rövidesen el fogja érni a 40–50 métert is.

Három futballista profi akar lenni...

Az utóbbi időben érdekes dolgokat beszélnek egyes szegedi futballisták orientációról. Három futballistáról van szó, azok valamennyien az egyik szegedi csapatban játszanak, illetve az utóbbi időben nem igen akarnak szerepelni, mert kitűnő ajánlatot kaptak az egyik proficsapattól. A legérdekesebb a dologban az, hogy a három játékos közül az egyik nemrég amatőrízaltatta magát vissza, a másik pedig az egyik vidéki városból került haza. A futballisták vezetőségének egyesülete természetesen mindent elkövet, hogy játékosait „jobb belátásra” bírja, munkája azonban eddig nem sok sikerrel járt. Egyelőre nyugodt a klub vezetősége, mert az olimpiász előtt nem lehet elvinni a játékosokat, csak a szabadrablástól félnek. A profiklub egyik vezetője előnyös ajánlatot tett a játékosoknak: állást ígért és ha ígéretét be tudja váltani, ebben az esetben nem állhat utójában senki a játékosok távozásának.

Két sportbál. A két másodosztályú bajnoksápiráns husvét vasárnapján bálát rendez, amelynek jóvedelmét a csapat felszerelése javára fordítják. A Szilvén bálja a Gárgyán-féle vendéglőben, az UTC-é az újszegedi Tóth-vendéglőben lesz.

A ligacsapatok husvétit turaprogramja. A Nemzeti Liga csapatainak egyrésze a husvétit ünnepek alatt külföldön vendégszerepel. Vasárnap: Bécs: Austria—Hungária, Antwerpen: Ferencváros—Royal Antwerpen, Amsterdam: Ujpest—Blauw-With. Hétfőn ugyanezekben a városokban szerepelnek a már említett csapatok, amelyeken kívül a Budai 11 Krakkóban, a III. kerület Érsekújvárott, a Budafok Kassán, a Kispest pedig Chatelleraultban és Angeulémeben játszik a husvétit ünnepek alatt.

Építkezésre

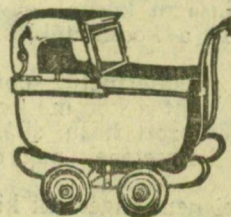
M. A. V. SIN

Beszerezhető Vastelepen, Szent István-tér 4

I. r. olajestékek olcsó áron,

tiszta lenolaj, fűrészből készítő. Különleges vizes ésterpentinest padló-, parkett és butorbeeresztő paszta, mely könnyen fűkörlényesre kefélhető.

Mérey u. 21. **BIRN SIMON** Szt István tér 6. sz. festékek-, háztartási- és vegyi áruk kereskedése. Szakszerű utasítással szolgálunk!

Szenzációs újdonság!

A legmodernebb gyermek és sportkocsi már

reklámáron

kephatók **KALLAY**

vasbutor és gyermekkocsi üzem Kálvária uca 44. 160